

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
Кж1 По1 12/15
Дана 09.09.2015. године
Београд

кз-29.4 недозвољени прелазак државне границе и кријумчарење људи

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Мирјане Поповић, Душка Миленковића и Јасмине Васовић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи извршеног у саизвршилаштву из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА адвоката АБ, браниоца окривљене АА1, адвоката АБ1, браниоца окривљене АА2, адвоката АБ2 и браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ3, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, исправљене решењем истог суда К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, након седнице већа одржане у смислу одредбе члана 448 ЗКП, дана 07 и 08.09.2015. године, те већања и гласања одржаног дана 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљене АА1, адвоката АБ1, браниоца окривљене АА2, адвоката АБ2 и браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ3, па се **УКИДА** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, исправљена решењем истог суда К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, исправљеном решењем истог суда К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, окривљени АА, АА1, АА2 и АА3 оглашени су кривим због извршења једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне

границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 став 1 КЗ, па је првостепени суд окривљеном АА на основу одредбе члана 62 став 1 КЗ узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године на коју је осуђен пресудом Основног суда у Кикинди К.бр.103/12 од 27.06.2012 године, правноснажном дана 18.07.2012. године, због кривичног дела из члана 350 став 3 КЗ, за кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) година, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју му је на основу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору од 01.10.2013. године до 28.04.2015. године, окривљену АА1 због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 став 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, окривљену АА2 осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну је урачунао време задржавања у трајању од 2 (два) дана, окривљеног АА3 осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, у коју казну му је урачунао време задржавања у трајању од 2 (два) дана, а решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељења К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, којим је исправљена побијана пресуда, окривљеном АА3 у изречену казну затвора је урачунато и време проведено у притвору почев од 01.10.2013. године до 12.11.2013. године.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ и чланова 538 и 541 ЗКП, од окривљеног АА је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 6.000 евра, од окривљене АА1 одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 400 евра, од окривљене АА2 одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 300 евра, од окривљеног АА3 одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 300 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, које износе су окривљени дужни да уплате у буџет Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 87 КЗ према окривљеном АА, окривљеној АА1, окривљеној АА2 и окривљеном АА3 изречена је мера безбедности одузимања предмета, ближе означених у изреци побијане пресуде.

На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА, окривљена АА1, окривљена АА2 и окривљени АА3 су ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Виши суд у Београду, Посебно одељење је својим решењем К.По1 бр. 37/14 од 28.04.2015. године, исправио пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.37/14 од 28.04.2015. године, у изреци под тачком један у делу који се односи на окривљеног АА3 коме је у наведену казну затвора као у изреци побијане пресуде, урачунато и време проведено у притвору почев од 01.10.2013. године до 12.11.2013. године.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеној АА2 на основу члана 87 КЗ одузети возило и то 1 (једно) путничко моторно возило марке „_“ модел „_“ регистарских ознака __, са припадајућим кључем и припадајућом саобраћајном дозволом број _ издатом од стране МУП Републике Србије, ПУ Суботица;

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела у износу од 6.000 евра и мере одузимања предмета, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца окривљеног и преиначи побијану пресуду и донесе пресуду којом врши преквалификацију кривичног дела окривљеном АА и изрекне јединствену казну у краћем трајању, одузме имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у мањем износу, а одузете предмете му врати или побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење у смислу жалбених навода и предлога, са захтевом да окривљени и он као бранилац буду позвани на седницу већа приликом одлучивања о жалби;

-бранилац окривљеног АА1, адвокат АБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду након одржаног претреса усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљену АА1 огласи кривом због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи, али из става 3 члана 350 КЗ и осуди на казну затвора од једне године;

-бранилац окривљене АА2, адвокат АБ2, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени побијану пресуду преиначи, окривљену АА2 ослободи од оптужбе за једно продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 став 1 КЗ или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, са захтевом да о седници већа буде обавештена окривљена и он као бранилац;

-бранилац окривљеног АА3, адвокат АБ3, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у погледу правне квалификације кривичног дела и окривљеног АА3 огласи кривим да је извршио продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ и блаже га казни са предлогом да се одржи јавна седница на коју позвати окривљеног и њу као браниоца.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр.13/15 од

12.06.2015. године, предложио да се жалбе бранилаца окривљених које су изјављене на побијану пресуду, одбију као неосноване, а да се усвоји жалба Тужиоца за организовани криминал и побијана пресуда преиначи, тако што се од окривљене АА2 на основу члана 87 КЗ одузети и путничко моторно возило марке „_“ модел „_“ регистарских ознака __, са припадајућим кључем и припадајућом саобраћајном дозволом број _ издатом од стране МУП-а РС, ПУ Суботица.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 448 ЗКП, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгана Често, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, окривљене АА2 и њеног браниоца адвоката АБ2, окривљеног АА3 и његовог браниоца АБ3, окривљене АА1 и њеног браниоца адвоката АБ1, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду и предлог Тужиоца за организовани криминал, нашао:

жалбе су основане.

Основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених побија првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, да су разлози пресуде противречни изреци, као и да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама који су предмет доказивања, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, због чега посебно у погледу утврђења суда о субјективном односу сваког од окривљених према радњама за које суд налази да су их предузели, правилност и законитост побијане пресуде није могуће испитати.

Према ономе што првостепени суд утврђује и наводи у изреци првостепене пресуде окривљени АА организовао је криминалну групу која је имала за циљ вршење више кривичних дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, да су припадници ове групе у периоду од 28.07.2013. године до 09.09.2013. године постали окривљени АА1, АА2, АА3 и сада осуђени АА4, АА5, АА6 и АА7, да је окривљени АА створио јасан план деловања ове криминалне групе и одредио улоге сваког од припадника у остваривању овог плана – које су припадници групе и предузимали.

Такође, по ставу првостепеног суда, све радње за које налази да су их окривљени АА као организатор криминалне групе и припадници криминалне групе окривљена АА1, АА2 и АА3 предузимали, имају карактер организовања и деловања у оквиру организоване криминалне групе, што по ставу првостепеног суда потврђује чињенице да је ова група имала већи број припадника, да је циљ њиховог деловања било вршење кривичних дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, за које је прописана казна затвора тежа од четири године, а све ради стицања финансијске користи која се кретала у износу 2.500 евра по једном страном лицу – мигранту за њихово пребацивање преко границе Србије према Мађарској, након чега су

ову финансијску корист, организатори припадници организоване криминалне групе делили у зависности од њихове појединачне улоге у оствареној појединачној радњи омогућавање недозвољеног преласка границе Републике Србије или недозвољеног транзита кроз Републику Србију.

Надаље, код правне оцене радњи окривљених, првостепени суд је нашао да су кривично дело извршили поступајући са директним умишљајем – свесни свог дела, хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено, па су се, како то наводи првостепени суд самим тим у њиховим радњама стекли сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, за које је забрањена казна затвора тежа од четири године.

Међутим, основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених АА, АА1 и АА3 указује да првостепени суд није дао јасне и довољне разлоге од томе да су се у радњама сваког од окривљених појединачно стекли субјективни елементи кривичног дела из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ.

Наиме, организована криминална група према члану 112 став 35 Кривичног законика, је група од три или више лица која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела, за које је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи.

Околност да је окривљени АА на главном претресу признао свих шест радњи које му се стављају на терет, не може, како се то основано указује жалбом његовог браниоца, водити закључку који је првостепени суд изнео на страни 79 образложења ценећи одбрану окривљеног, дату у претходном поступку, да није организатор, а коју није прихватио, јер је у супротности са одбраном окривљеног коју је дао на главном претресу, а с обзиром и на изведене доказе - разговоре између окривљеног АА са осталим окривљенима, делове одбрана окривљених АА1, АА3, сада осуђеног АА4, сада осуђеног АА5, сада осуђеног АА6, као чињенице које указују да је окривљени АА био организатор криминалне групе у којој је свако од припадника имао одређену улогу у извршењу кривичног дела.

Ово стога што с обзиром на утврђено чињенично стање, првостепени суд није дао довољне и јасне разлоге да је код окривљеног АА постојала свест да организује криминалну групу која ће омогућити транзит илегалним мигрантима преко границе Србије у Мађарску, нити да је имао намеру да се одређени број људи удружи да би вршили кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, а све у циљу стицања противправне имовинске користи, нити је дао адекватне разлоге због чега на несумњив начин утврђује да је код окривљених АА1, АА2, АА3 постојала свест и воља да буду чланови организоване групе, да делују као група и да су њен део, да је све унапред организовано, да свако од њих предузима противправне радње у оквиру активности исте и обавља задатке који су му поверени, те да је њихово деловање у узрочно-последичној вези са деловањем других чланова, као и да на тај начин учествују у недозвољеном пребацивању миграната преко границе Србије према Мађарској.

Наиме, у свим изјављеним жалбама основано се тврди да побијана пресуда не садржи разлоге по питању садржине овог плана, нити разлоге о томе да су сваки од окривљених понаособ знали да је окривљени АА организовао криминалну групу чији је циљ вршење кривичних дела, да су окривљени били упознати са планом деловања и изразили сагласност да споразумно делују, те су изостали и разлози када је у питању субјективан однос сваког од окривљених према радњама за које првостепени суд налази да су их предузели.

Основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених указује да у побијаној пресуди нису наведени докази за тврдње о постојању договора окривљених, када и са ким су такав договор постигли, на који начин су изразили сагласност да учествују у реализацији плана организоване криминалне групе, нити у чему се манифестује њихова свест о припадништву групи.

Осим наведеног, изостали су и разлози о одлучним чињеницама које се тичу појединих инкриминисаних радњи које су окривљени предузимали - у односу на окривљену АА1, као што се основано указује изјављеном жалбом њеног браниоца, првостепени суд није дао јасан и ваљан разлог за закључак да је обезбеђивала и организовала смештај, посебно што из изведених доказа произлази да је смештај за мигранте обезбеђивао сада осуђени Беки Фазлиу, нити је то првостепени суд имао у виду приликом оцене доказа, а у односу на окривљеног АА3 основано се између осталог изјављеном жалбом браниоца указује да се из образложења побијане пресуде не види на основу којих доказа је првостепени суд утврдио да је окривљени извршио радњу превозења шесторице миграната са непознате адресе до кафића „Калипсо“ у Суботици и радњу превозења миграната са места „Макова седмица“ до непознатог правца.

Основано се жалбом браниоца окривљеног АА побија првостепена пресуда због повреде закона у делу одлуке о кривичној санкцији, будући да је првостепени суд у јединствену казну затвора окривљеном урачунао казну затвора у трајању од једне године изречену правоснажном пресудом Основног суда у Кикинди К.бр.103/12 од 27.6.2012. године, а од чијег извршења је окривљени ослобођен решењем Основног суда у Кикинди Кв.бр.29/13 од 25.01.2013. године, у трајању од три месеца.

Надаље, првостепени суд је на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ-а и чланова 538 и 541 ЗКП-а, од окривљеног АА одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у износу од 6.000 евра, од оптужене АА1 је одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у износу од 400 евра, оптужене АА2 одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у износу од 300 евра, од оптуженог АА3 одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у износу од 300 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, које износе су окривљени дужни да уплате у буџет Републике Србије, у року од 3 месеца од дана правоснажности пресуде.

Међутим, основано се жалбом браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног АА3, (који жалбени наводи су у смислу члана 454 ЗКП од користи и за остале саоптужене) побија првостепена пресуда и због одлуке о

одузимању имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, јер из првостепене пресуде се не може утврдити да ли су, и уколико јесу, колику, имовинску корист окривљени прибавили, посебно што је у том смислу потпуно изостало образложење првостепеног суда у побијаној пресуди.

Истом пресудом, на основу одредби члана 87 КЗ, према окривљеном АА, окривљеној АА1, окривљеној АА2 и окривљеном АА3 изречена је мера безбедности одузимања предмета, ближе означених у изреци побијане пресуде, истовремено одбијајући предлог тужиоца да се окривљеној АА2 одузме једно путничко моторно возило марке „_“ модел „_“ регистарских ознака __, са припадајућим кључем и припадајућом саобраћајном дозволом бр. __, издатом од стране МУП-а Републике Србије ПУ Суботица.

Као што основано у жалби истиче Тужилац за организовани криминал првостепени суд приликом доношења одлуке да одбије предлог за изрицање мере безбедности – одузимања возила марке „_“ модел „_“ регистарских ознака __ са припадајућим кључем и припадајућом саобраћајном дозволом бр. __ од окривљене АА2, није имао у виду да је одредбом члана 350 став 5 КЗ прописано да ће се средства намењена или употребљена за извршење кривичног дела из става 1 до 3 тог члана одузети, а да је одредбом члана 87 КЗ, између осталог, прописано да се мера безбедности одузимања предмета може одредити у погледу предмета који је био намењен или употребљен за извршење кривичног дела или је настао извршењем кривичног дела, кад постоји опасност да ће одређени предмет поново употребити за извршење кривичног дела. Имајући у виду напред наведено, те како је првостепененом пресудом којом је окривљена оглашена кривом утврђено да је иста наведено возило употребљавала приликом предузимања радњи кривичног дела, првостепени суд није дао правилне разлоге због чега сматра да наведени предмет – путничко возило окривљена неће поново употребити за извршење кривичног дела.

С тим у вези, разматрајући побијану пресуду у делу одлуке о мери безбедности поводом жалбе браниоца окривљеног АА, по налажењу овог суда, првостепени суд, приликом одлучивања о мери безбедности одузимања предмета у односу на остале окривљене уопште није дао разлоге за примену одредбе члана 87 КЗ, тачније није дао образложење због чега је исте предмете одузео.

С обзиром на напред наведено, побијана пресуда је морала бити укинута.

Приликом поновног суђења првостепенени суд ће, поступајући по примедбама из овог решења, отклонити повреде на које је указано, тако што ће свестраном анализом изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбрана окривљених, изнети које чињенице узима као доказане односно недоказане, дајући при томе нарочито оцену веродостојности противречних доказа а, уколико остане при ставу да су окривљени предузели радње које су им стављене на терет, дати јасне и убедљиве разлоге о правној квалификацији истих, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је имао у виду и жалбене наводе бранилаца окривљених којима се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, али исте није посебно коментарисао имајући у виду разлоге из којих је укинута првостепена пресуда, али ће их првостепени суд имати у виду приликом поновног одлучивања.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 458 ЗКП-а, одлучено је као у изреци решења.

Записничар-виши саветник
Слађан Лазић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић